

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUNEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZI ONYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Bélyben: félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. — fill.
Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

FOSZTERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ
SZÉKELY IMRE.

SZE KESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főér 42. szám. Lamprecht palota
első emelet, az udvarban.

Bukás és föltámadás.

— febr. 2.

Megbukott egy ember. Ez az ember a maga részéről lemondott a hadsereg magyarságának jogáról és a magyar képviselőházban hirdette, hogy a külügyi képviselő nyelve jogosan a német. — Ez az ember az önálló vámterületet garantáló törvényt félredobta és a törvényhozás fölhatalmazása nélkül kötött idegen államokkal kereskedelmi szerződéseket. Ez az ember eltelve attól a vad fanatizmustól, melylyel a képviselőház szólásszabadságát meg akarta törni: egy törvénytelen és gaz indítvány be-terjesztésének és megszavazásának volt értelmi szerzője. Ez az ember a törvény parancsolóan tiltó szava ellenére föloszlattatta ex-lexben a képviselőházat. Becsületes nemzetnek ezt az embert el kellett itélnie. Tisza István megbukott.

Megbukott egy párt. Ez a párt főnállása óta minden kormányak hűségese nyája volt. E párt főnállása alatt adták föl a kormányok a magyar nemzet életbevágó érdekeit és szolgálták hűségesen a királyt a nemzet ellenében. Ez a párt a liberálisizmus leple alatt követte el

korruptió és az önhatalom biztosításának csunya mesterkedéseit. Ez a párt tette lehetetlenné, hogy chlopy-t megtorolja a nemzet. Ez a párt szankcionálta a magyar hadsereg jogának elkobzását. Ez a párt szavazta meg zsebkendő intése-re a Dániel Gábor szegényjavaslatát. Élő nemzetnek ezt a pártot össze kellett zuznia. A szabadelvű-párt megbukott.

Ez a rendszer tette lehetetlenné, hogy a magyar nemzet igazi véleménye napvilágra jöjjön. — Ez a rendszer állta utját annak, hogy a magyar nemzet jogai Magyarországon érvényesülhessenek. Ez a rendszer működött szakadatlanul a magyar nép legnyilvánvalóbb életér-dekei ellen.

Ez a rendszer volt az, amely Magyarországot eddigi önállóságá-nak látható jeleitől megfosztotta és ez a rendszer volt az, amely ama-gyar függetlenség anyagi és szel-lemi föltételeit elhajtva, Magyar-országot gazdaságilag és állam-jogilag gyarmattá igyekezett tenni. Életképes nemzetnek ezt a rend-szert végre ki kellett irtania. Ez a rendszer, mely a hatvanhetes alap-nak Ausztria javára való fölhasz-nálását követte, — megbukott.

A nemzet ítélete alapján, a nemzeti gondolkodás kérielhetetlen logikája alapján a bukott emberek, bukott párt és bukottrendszer rom-jain új embereknek kell kormányra jutniok, új pártoknak kell életbe lépnie. És ezen emberek, pártok és rendszer nem lehetnek más pro-gramm és más cél alapján, mint hogy Magyarország minden elta-gadott és elhallgatott jogába visz-szahelyeztessék, minden föllázdozott és megrövidített érdekéért kárpó-toltassék teljes függetlensége és el-vitathatatlan önállósága biztosítas-sék. Valóra fog válni, valóra kell válnia.

A tisztviselők és a választások.

— febr. 2.

A lefolyt választásoknak sok és nagy-fontossága tanúságai között van egy olyan, amit semmiképpen és semmi kö-rülmények között sem szabad figyelmen kívül hagyni. A minden rendű és rangu, sokat emlegetett, sokat dicsért, de mindig mostoha elbánásban részesített tisztviselőkről van szó. Azokról a tisztviselőkről, akik a tisztának deklarált minapi választások alkalmával kénytelenek voltak a szekerét tolni annak a kormánynak, amely

A párbaj.

— Guy de Teramond. Fordította: K—ó. —

— Önök még nem egész alaposan ismerik az amerikaiakat, így szól hozzám egy napon Jonathan Forster. Önök francziák pajzán, frívól és csufolódo nemzet és éppen ezért henczagó, rosszul nevelt, excentrikus embereknek néznek bennünket. A távolból furcsa lényeknek tűnünk az önök szemében, akik az inggalért begomboló gépek feltalálásán törjük a fejünket és minden lehetséges és lehetetlen módon szerezzük meg a pénzt, egymásra halmozzuk a bankókat.

Én biztosítottam őt, hogy nem vagyok olyan, mint a többi és tényleg úgy is van.

Ez a Jonathan Forster, nagyon tehetséges és igen csinos fiatal ember, aki azért jött Franciaországba, hogy művészetében tökéletesbedjék. Jó, őszinte, szolgálatkés, korrekt és rokonszenves.

— Igen, igen, folytatta vállát vonogatva, tudom, hogy önök azt hiszik, mikor az újságok azt írják, hogy a négerrek számára külön vasuti kocsi-jaink vannak, ezzel mindent megmondtak és hogy a pénz nálunk arany, réz, kakao és csukorkirályokat teremtett és hogy nálunk mindennek meg van a maga kereskedelmi értéke, még polgártársaink szabadságának is.

Ha megengedi, elmondok egy történetet, amely sokat be fog bizonyítani. Apám egyik fiadelfiai barátjával, James Gordonnal, történt meg.

Ez a James Gordon este, amikor hazament, egy Ephaim Massuchets nevű chicagói dísznő nagykereskedővel összeveszett, a két gentleman, aki talán kelleténél többet ivott, először goromba szavakat, majd csattanós pofont váltott és végül a járda melletti csorgóban találták egymást szemközt. Elég az hozzá, másnap reggel James Gordon megkérte két barátját, hogy menjenek el Ephraim Massuchetshez és szerezzenek neki tőle elégítelt, vagy pedig hívják ki.

Nálunk Amerikában ritkán van párbaj. Önök francziák egy asszony mosolyáért, vagy pedig egy miniszter beszédére tett közömbös megjegyzésért képesek párbajozni. Ami párbajaink rendszeren komolyak.

— Igen, szakítottam félbe kissé bosszankodva, emiatt a meghamisítatlan yanke-eszü megjegyzés miatt, tudom, önöknél van

dynamit párbaj, ahol az győz, aki elő-zőbb robbant, Winchester-párbaj, amikor a két ellenfelet ismétítő puskával felfegyverkezve az erdőbe küldik és kényük-kedvük szerint lövöldözhetnek egymásra, továbbá kigyó-párbaj, amelynél a két ellenlábast egy csörgőkigyó társaságában sötétkamrába zárják és várják, míg az egyiket mérges fo-gával meg nem marja.

— Azután még van az önök határtalan képze őtehetsége, felelte nyugodtan. Ugy tesznek, mintha ismernék szokásainkat, pedig csak regényeinket ismerik. Nem vagyunk mi olyan nagyon vadak, én csak éppen azt akartam mondani, hogy nálunk kicsinységek miatt nem verekszenek...

Ephraim igen barátságosan fogadta Gordon megbízottait és midőn ezek jöve-telük szélját tudtara adták neki, fölháborodott és a következő választ adta:

— Uram, remélem, hogy meg fogják érteni szavaimat, egy párviadalnál a fejtételeknek ugyebár mindig mindkét részről teljesen egyformának kell lenni.

— Hogyne, uram, ez a mi véleményünk is.

— Jól van! Ebben az esetben meg kell jegyeznem, hogy a mi társadalmi állá-cunk

3¹/₂ — 4⁰/₁₀-os
törlesztéses és jelzálogkölcsonöket

földbirtokokra és házakra a legelőnyö sebb feltételek mellett a becsérték ²/₃ része erejéig kieszközlünk és leggyor-rabban lebonyolítunk: ●●●●●

Ingtalan és Földhittel Forgalmi-intézet:
Groszmann és Mandel
Debreczen, Hunyadi-utca 17. sz., a vasuti álló-mástól egyenesen bevezető uton.

épen siket volt az ő sérelmeikkel és panaszaikkal szemben. Mert, aki azt mondja, hogy a tisztviselők nem állottak presszió alatt, az maga sem hiszi, amit állít. Igenis presszió alatt állottak a tisztviselők. Nem mondjuk, hogy fejvesztéssel fenyegették őket, hanem a nyomásnak egyéb, százfélé ismert és kevésbé ismert eszközével történt a presszió. Nekünk pozitív tudomásunk van nem egy, de tömérdék esetről, ahol a hivatalfőnökök az alájuk rendelt tisztviselőket mindenféle figyelmeztetésekkel terelték az urnákhoz. „Szavazzon mindenki a meggyőződése szerint, de figyelmeztetem önöket, hogy saját érdeke ellen cselekszik, az előrehaladás útját vágja be maga előtt stb., aki az ellenzéki jelöltre szavaz.” Ez volt a mottó. El vagyunk rá készülve, hogy ezt a körülményt a félhivatalos lapok megezőfolják, de ha ezt teszik, egyszerűen hazudnak. Sok ezer tisztviselő tudná ezt fényesen igazolni. Egyáltalában ebben a tekintetben a kormánynak és megtört pártjának éppenséggel nincs mit dicsekednie a választás tisztaságával. Lehetséges, hogy Tisza István gróf nem akart pressziót gyakorolni sem a tisztviselőkre, sem másra. De voltak lelkes hívei a periferián, akik szivességet akartak tenni neki és érdemeket szerezni maguknak az által, hogy a tisztviselőket presszionálják és a kormánypártra szavazni kényszerítsék. Tény azonban, hogy presszió volt s kétségtelen az is, hogy ha a tisztviselők szabadon szavazhatnak, a kormánypárt még csufosabban bukik és sokkal több területet veszít el. Így is akadtak a tisztviselők között, különösen a kilenczedik fizetési osztálytól fölfelé, akik minden presszió, mindek figyelmeztetés és

különböző, ha nem csalódom, megbízjuk agglégény, én pedig nő vagyok; én vele szemben hátrányban vagyok, ha megöl: özvegyet hagyok hátra, ha pedig én ölöm meg őt, senki sem veszít vele semmit.

A megbízottak eltávoztak, eltávoztak és barátjuknak elmondták Ephraim Massuchets okoskodását. Franciaországban Massuchetsét gyávának, lovagiatlannak tartotta volna mindenki és diszkvalifikációját minden lap nyíltan hozta volna.

Mi amerikaiak nem izgulunk ennyire. James Gordon gondolkozott egy pillanatra, majd így szólt:

— A tiszteletreméltó gentlemannak igaza van és én se tettem volna másképpen, mint ő. De mivel azt akarom, hogy a sérítés ne maradjon megtorlatlanul, tehát kérlek szépen, álljatok rendelkezésemre három hónap múlva is.

Három hónap múlva elment a két régi megbízott ismét James Gordonhoz és ő átnyújtott neki egy iratot:

— Itt van a házassági szerződés; tehát Ephraim Massuchets ur adhat most elégtételt, mert most már nekem is van feleségem, mint neki...

A disznónagykereskedő ismét barátságosan fordult ellenfele segédeit és komolyan szólott hozzájuk.

— Nagyon sajnálom, hogy az ügy még ma sem nyerhet elintéztést; még most sem vagyunk egyformák, miután legutóbbi látogatásuk után fiam született, ellenfeleimnek pedig nincsen fia.

— A tiszteletreméltó gentlemannak ismét igaza van, szólt James Gordon, mikor ezt hallotta. Várjunk még egy évig barátim.

Mikor egy esztendő múlva ismét fel-

szelid nyomás ellenére is a kormány ellen szavaztak. Ami feltétlenül azt bizonyítja, hogy a tisztviselői kar rendkívül el van keseredve s ez az elkéséredés jogos. Jogos föltétlenül, mert az előző kormányok a legridegebb álláspontra helyezkedtek mindig a tisztviselői karral szemben. Kérésüket mindig elutasították s ha hangosabban mertek fölajdulni, rebelleseknek nevezték őket s azt mondták nekik: egyetek kramplit. Hosszu évtizedeken keresztül mi sem történt a tisztviselők érdekében s mikor nemrég akart is valami történni, az is dugába dőlt s legfeljebb formai javítás történt, anélkül, hogy csakugyan orvosolták volna a tisztviselők tömérdék sérelmét.

A tanulság pedig ebből az egész dologból az, hogy akármiképpen alakuljon is a politikai helyzet, bármilyen kormány következzen is, az ország tisztviselői karrának jogos panaszát, sok-sok sérelmét orvosolni, elégedetlenségét megszüntetni kell, hogy a legfontosabb teendője legyen s akkor a majdan bekövetkezendő választások alkalmával nem kell pressziót gyakorolni a tisztviselőkre.

A politikai helyzet.

Becsapták a királyt.

A király most már tisztában lehet azzal, hogy akiktől tanácsot kért mostanában, állandóan becsapták. Nem becsülték annyira meg azt a kiváltságos helyzetet, hogy szavukat a király rendelkezésére adják, hogy igazat beszéltek volna. A király elé való meghívásban nem azt látták, hogy szükség van az őszinteségükre, hanem alapot szol-

ajánlották szolgálataikat James Gordonnak, ő így szólt hozzájuk:

— Itt van a fiam keresztlevele, menjetek el vele Ephraim Massuchetshez és fejezzük már be ezt az ügyet...

A chicagói polgár egy pillanatra hallgatagon bámult a papírra és a következőt mondta, miközben visszaadta a papírost:

— Nagyon sajnálom, uraim, de a feleségem egy hónappal ezelőtt egy másik gyermeknek adott életet. Bár James Gordon urnak is van már most gyermeke, de nekem kettő van ám... Meg fognak engedni, de megint nem vagyunk egyenlő ellenfelek; ilyen körülmények között megint nem lehet szó az ügy elintézéséről.

— A tiszteletreméltó gentlemannak az egyszer megint igaza van, nyugtatta meg magát James Gordon, bele kell törődnöm a megváltoztathatatlanságba.

A következő évben a második keresztlevelet is elküldte, de Ephraim Massuchets már akkor három gyermek boldog apja volt. James Gordon erővel párbajt akart, tehát igyekezett ellenfelét utóítani. A segédek azóta meghaltak és ő neki már ma tizenkét gyermeke van.

Massuchetsnek azonban tizenhétven és a nemes küzdelem folyton tart...

— Istenem, feleitem, ez mindenesetre szép példa az amerikaiak híres kitartóságára és mindenesetre nagy világosságot vet földieink gyakorlati életfelfogására. Engedje meg, hogy megjegyezzem, ha James Gordon erővel párbajt akar, ikergyermekekről kellett volna csak egyetlen egyszer gondoskodnia, akkor megvan...

Jonathan Forster rágyújtott egy szivarra és fejét rázva csak ennyit mondott:

— Igazán önökkel nem lehet komolyan beszélni!

gáltattak arra, hogy továbbra is tévedésben legyen a nemzet akaratát illetőleg a királyi akarat. — Nem a nemzet, hanem a maguk érdekében készítettek el az információ s ebben szó volt holmi utopisztikus álláspontról is, a negyvennyolcóról, ami persze számba se jöhet. — Ennek a következetes ámitásnak tulajdonítható az, hogy a Burgban ilyen szörnyű konsternációt idézett elő a most lezajlott választás eredménye. Hát csakugyan komolyan létezik függetlenségi párt? Erről még senki se szólott odaát. S mivelhogy nem szólott s mert valószínű, hogy egyéb kérdésekben is ennyire híven informálják a királyt, jó lesz ezután óvatosabban válogatni ki azokat, akik felvilágosítást, tanácsot adnak ő felségének. Annál is inkább, mert semmiféle érdek, még a legköztrákbabb szempont se nyer azzal, ha nem kap tiszta képet arra a kérdésre, hogy: mit kíván a magyar nemzet? Jó lesz tehát megbékülni azzal a gondolattal, hogy a király nagyot változtat azon a listán, a melyből informálni szokták. Végre is megunhatta már azt, hogy folyton-folyvást hazudjanak neki.

Magyar többség.

A kormányzásra hivatott koalíció megalakulásánál nem lehet figyelmen kívül hagyni az ország faji viszonyait sem.

A magyar fajszínté kizárólag a szövetségelt ellenzék zászai alá állott; hiszen éppen a legmagyarabb megyék: Baranya, Csanád, Csik, Esztergom, Fejér, Hajdu, Háromszék, Heves, Jász-Nagykun-Szolnok, Nógrád, Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Somogy, Szilágys, Szabolcs, Vas, Veszprém, Zala egyetlenegy kormánypárti képviselőt sem küldtek föl.

Ehhez járulnak a leghazafiasabb nemzetiségek, tótok, németek képviselői. A szabadelvű párt képviselői ellenben majdnem kizárólag nemzetiségi vidékekről kerültek föl.

Már most ha figyelembe vesszük, hogy a szabadelvű párt többséget csak úgy alakíthatna, ha a horvátok és szászok szavazatait megnyerhetné, akkor világos lehet mindenki előtt, hogy a szabadelvű párt uralmának további föntartása nem jelentene egyebet, mint a nem-magyarfajok uradalmát a magyar faj fölött.

Hogy ezt az állapotot azután csak egy lépés választja el a magyar szupremácia megdöntésétől, az kétségtelen.

Ebből is látható, hogy a magyar politikában gyökeres változásnak kell bekövetkezni, ha Magyarország magyar nemzeti jellegét megóvni és minden viszontagság ellen biztosítani akarjuk.

Kritika — Tiszáról.

A vezérkar főnöke, a király legmeghittebb bizalmasa, báró Beck keserűen szelletes kritikát mondott Tisza kudarcáról.

— Meg vagyok róla győződve, hogy Tisza éjnek idején, meredek lejtőn nem indult volna el olyan kocsin, amelyben anyja, felesége és gyermekei ülnek. Es mégis megtette ezt, pedig a kocsijában most az egész monarchia ült!

Megüresedő kerületek.

A szabadelvűpártnak három olyan tagja van, aki ebben a nehéz világban két mandátumhoz jutott. Ezek: Lukács László

(Győr és Kőrmöcbánya), Sándor János (Nagyszőlős és Marosvásárhely) és Tallián Béla (Szeged és Torókanizsa).

A képviselőház ülése után, amint a bizottságok megalkultak a mandátumokat igazolják, a kettős mandátummal bíróknak nyilatkoznia kell arra nézve, hogy melyik mandátumot tartják meg. Ertesztésünk szerint Lukács László a kőrmöcbányai mandátumról, Sándor János a marosvásárhelyi, Tallián pedig a szegedi megbízatásról fog lemondani.

Kőrmöcbányára báró Felitzsch Artur és Münnich Aurél reflektálnak, de minthogy az új választás idején már a Tisza-kormány csak emléke lesz meg, ez a kombináció számításán kívül marad. Marosvásárhelyen a Kossut-párt S. bes. Dénest lépteti föl ismét, Szegeden pedig az új párt, hír szerint ismét báró Balfy Dezső nevével akar a küzdelembe menni.

A katonaság a választáson.

február 2.

Rég volt annyi katonaság kirendelve a választásra, mint most és érdekes, hogy jóformán egyetlenegy atak nem volt, egyetlen lövés sem dördült el, egyetlen szurony sem ejtett sebet. Ennek magyarázata nyilván az, hogy a katonaság igazán a rendet tartotta fenn és ezáltal nem erőszakoskodott, amint eddig tette. A választóközönség, de maguk a katonák is, akik hazatértek már állomáshelyükre, érdekes dolgokat beszélnek el arról a fogadtatásról, amelyben részük volt és a viselkedésről, amelyet tanúsítottak. Azt mondhatjuk, hogy a magyar ezredek mindenütt a legnagyobb szíves-séggel fogadták és hogy a magyar legények titokban mindenütt korteskedtek a függetlenségi jelölt mellett. A helyet nem mondjuk meg, az ezred számát is elhalgatjuk, mert nem akarunk kellemetlenséget okozni a jó magyar ezrednek, de tudjuk például, hogy az egyik helyen a kirendelt katonaság tisztjei és legényei folyton biztatták a szavazásra jövő polgárokat:

— Csak a 48-ra szavazzon, csak a 48-ra!

Az egyik helyen megtörtént a következő eset: A kormánypárti egyik kortesse megkérdezte az őrmestert, szabad-e a kora reggel óta fagyoskodó katonák közt az esti szabadalvó-párti lakomára szóló jegyeket kiosztani?

— Én nem bánom. Csak ossza ki. Megpróbálhatja.

Egy kis tömzsi baka volt az első, akinek nagy leereszkedéssel kezébe nyomta a kortes vacsorajegyet. A baka megnézi és sillabizálni kezdi:

— Sza...ba...d...d...el...vü

Tovább nem is olvasta. A jegyet nagyduhösen a fölhöz vágta és a puskatásával belegyömöszölte az átázott földbe.

— Nem kell nekem, ami nem magyar, nem 48.

A kortes nem folytatta tovább a jegykiosztást, hanem pirulva távozott.

Beszélik, hogy a választásra bevonuló magyar ezredet könyező szemmel fogadták az öreg emberek, öreg asszonyok.

— Édes gyermekeim, mondták, nem is tudjátok, mennyire örülünk, hogy titeket hoztak ide és nem a németeket.

Es ezekkel a jelenetekkel szemben milyen különös ellentét, hogy a magyar fiuknak a magyar helyeken német szóra kellett szót fogadniok. De jól viselték magukat mindenütt a tisztek csak úgy, mint a legénység. Szépen fönntartották a rendet és nem is erőszakoskodtak. Pedig szolgálatuk sok helyen igazán rettenetes volt. A város közelében lévő egyik helyen reggel hét órától éjjel után két óráig, fõlváltás nélkül állottak kordont a katonák. Megeset rajtuk a szíve mindenkinek és az egyik parasztember odajárul az alezredes elé, akinek imigyen szónokolt:

— Hadnagy ur, erissze mán haza ezeket a szegény magyar gyerekiket!

De hát a „szegény magyar gyerekiket” nem eresztették haza. Éjjel után két órákor még szuronyosan a vasútra kellett kísérniök a kormánypárti szavazókat, hogy az ellen ékiek valahogy meg ne támadják őket. Es a csöndes éjszakában elkecserevedve mondogatták a kiki ért szavak:

— Nem elég, hogy egésznap csufoáltak bennünket, most még szuronyosan kísérnek beennünket!

Pedig, szegény bakák, mennyivel szívesebben aludtak volna!

EGYHAZ ÉS ISKOLA.

— **Baltazar Dezső öröke.** A hajduszoboszlói ev. ref. lelkész állásra tegnap Szaboszló város számos előkelő polgára és vezető férfja Szabó Antal balmazújvárosi polgárt jelölte, aki mindképességével, mind szónoki kiválóságánál, mind szerény társadalmi modoránál fogva legalkalmasabbnak és kiválóbbnak találtatott a pályázók között. Szabó Antal szoboszlói származásu egyén ki Szoboszlón hosszabb ideig vallástanár volt és megnyerő társadalmi érintkezésével általános népszerűséget szerzett. Megválasztatása érdekében a polgárság aprajansgyja talpra állott s a lelkészi állást minden valószínűség szerint nagy többséggel fogja elnyerni.

120.000 koronás lopás.

Nagy kasszabetörés.

— Saját tudósítónktól. —

— február 2.

Nagyszabásu lopás híre érkezett hozzánk. Eddig ismeretlen, vakmerő tettek csaknem teljes vagyonból fosztottak ki egy közbeesültsében álló szászrégeni ügyvédet. A rendkívüli esetről, amely nagy izgatottságban tartja a kis város békés lakosságát, a következő tudósításunk számol be:

Dr. Papp József, Szászrégen egyik legkeresettebb ügyvédének irodájába tegnapelőtt éjjel eddig ismeretlen tettek behatoltak s ott a nagy ellenálló képességgel bíró Wertheim-szekrény felső falát átfurva, majdnem tenyérszerű szélességű darabot fúrésztek ki belőle. Az így támadt nyíláson kényelmesen hozzáférhettek a szekrény tartalmához, amelyet csaknem egészen elemeltek. Elvittek körülbelül 120 ezer korona értékű értékpapírt, sorsjegyet és váltót. Ellopták ezenkívül a mintegy 1200 koronát kitevő készpénzkészletet. A kasszafurók zajtalanul működtek, úgy, hogy a háziak közül senki fel nem ébredt. Dr. Papp József csak reggel, amikor az irodába ment, vette észre a lopást. — Azonnal jelentést tett a rendőrségnek, amely a legszélesebb körben indította meg a nyomozást, egyben megküldötte az összes hatóságoknak az ellopott értéktárgyak leírását. Minden jel arra mutat, hogy a helyszíni ismeretekkel bíró, jól szervezett banda követte el a nagyszabásu lopást; erre vall az is, hogy mindent eltüntettek, ami nyomukra vezethetne.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor.

Osütörtökön „Tévedések játéka”, vigj. (A bérlet).

Péteken „A boldogság”, vigjáték, (B bérlet).

Szombaton „János vitéz”, daljáték. (C bérletben).

Vasárnap délután bérletszünetben félhelyárakkal „A drótos tót”, operett. Este bérletszünetben (először) „Az einémult harangok”, s injáték.

Hétfőn általános bérletszünetben, rendez helyárakkal Slavianszka orosz daltársulat vendégjátéka.

Kedden általános bérletszünetben, rendez helyárakkal Slavianszka orosz daltársulat utolsó vendégjátéka.

A színházi bizottság ülése.

Az ujonnan megalakított színházi bizottság tegnap délután tartotta első ülését, melyen Vecsey Imre főjegyző elnökölt. Jelen voltak: Magoss György, Zádor Lajos, Tóth István, Szikszay Szabó József, dr. Fejér Ferencz, Oláh Károly, Szentkirályi Tivadar, Komlóssy Dezső, Makó Lajos és Tóbi Elek jegyző.

Elsőnek a szinigazgatónak azt a kérvényét tárgyalták, melyben a szubvencziójának hátra levő részét, 5000 koronát és 1000 korona fűtési átalányt kér.

A bizottság a kért 6000 koronát kitalálja.

Makó igazgató szerződés szerint köteles három szabadiszletet festetni és azt a város díszlettárának átengedni. A díszletek átvizsgálására kiküldött albizottság jelenti, hogy a díszleteket megfelelőeknek találják. A három szabadiszlet átvételével dr. Fejér Ferenczet, Zádor Lajost és Tóth Istvánt bizták meg.

A február havi műsor bemutatásánál Oláh Károly kifogásolja, hogy János vitéz sűrű egymásutánban annyiszor adatja az igazgató. Elismeri a János vitéz kiváló voltát, de a bérlet szemponyjából van kifogása a sűrűn való színre hozásnak.

Makó Lajos azzal védi magát, hogy maguk a bérletkérték a darab többszöri megismétlését, de meg azért is kénytelen János vitéz-t sűrűn adni, mert a tagok között sok a beteg, míg ennek szereplőit sem gátolja a játékban.

Zádor Lajos és Sz. Szabó László felszólalása után napirendre térnek a kifogások felett.

A színházi nézőtér és a színpad világítását kifogásolja Zádor Lajos.

Oláh Károly és Aczél Géza úgy nyilatkoznak, hogy a gázvilágítás nem megfelelő sok ok miatt a világításra. A színházat csak villamos világítással lehet kellőképpen megvilágítani. Most már nem kell sokáig várni erre, mert rövidesen meg lesz a villamos világítás.

A színházi bizottságnak dr. Fejér Ferencz szemrehányást tesz, amiért az egész szezonban csak két ülést tartott. Majd Makó drámai előadása felett mond diésérő kritikát.

A színészek rögtönzése miatt emel szót Oláh Károly és Vecsey Imre. Mindketten elítélik a rögtönzéseket, mégha szellemesek is azok.

A bizottság erre felhívja a szinigazgató figyelmét.

A „Színészek” előadásának betiltását Oláh Károly azzal indokolja, hogy a darab cselekményében is, szó egében is oly erkölestelen, hogy annak előadása — más okok miatt is — a színészet tekintélyét veszélyeztetné.

Ennek tudomásul vétele után az ülés véget ért.

Színházi hírek. Ma osütörtökön kerül színre Shakespeara 3 felv. vigjátéka a „Tévedések játéka”.

Nagy érdeklődés mutatkozik Rákosi Viktor és Malonyay Dezső az „Elnémult harangok” című színjátékának premierje iránt, mely vasárnap este lesz.

A színjáték főbb szerepeit P. Mensáros Margit, Krémerné Lili, Ebergényiné,

Arday Ida, P. lágyi Lajos, Sebastyén Géza, Csiky László Szilágyi Aladár és Virágháty Lajos játsszák.

Hétfőn lesz az első fellépte Nadina Szlavianszka 45 tagból álló orosz nemzeti énekkar társulatának.

Az első előadás műsora a következő: 1. „Kelet felé“, induló. 2. „O-nemzeti ének“. 3. „A fekete szemű ifjú“. 4. „Legenda“. 5. „Krakóiak“. 6. „Dämon“, opera korusa. 7. „Kis orosz“, táncszal. 8. „El juo-um“, a Volga-menti „Burtákok“ népdala. II. Templomi énekek és kapella. 1. „Miatyánk“. 2. „Avo Mária“, (6 szerb stílus). 3. „52 számú zsoltár“. III. A Balalaika zenekar közreműködésével: 1. „A Poebransky gárdaezred indulója“. 2. „Nemzeti dal változatokkal“. 3. „Keringő“. 4. „Az almafa alatt“, (népdal). 5. „Ramazinottsaga“. A szereplők a XVI. és XVII. évszázadbéli orosz jelmezeiben működnek.

A jövő héten lép fel Csige Böske, a vígszínház művésznője a „Heidelbergi diáklélet“ című színműben, melyben „Katicza“ szerepét játssza.

Benedek János

böszörményi képviselő.

Egyhangú választás Böszörményben.

febr. 2.

A képviselőválasztások — leszámítva egynéhány pótválasztást — ma a Hajduböszörményben megejtett egyhangú választással véget értek.

A hajduböszörményi központi választmány kortespolitikai okokból a választás t a legutolsó napra hagyta.

A böszörményi szétzüllött szabadelvűpárt minden erőlködése hiábavaló volt. A parlament agilis, buzgó tagját, a kerület volt népszerű képviselőjét nem sikerült nekik kibuktatni, sőt ép ellenkezőjét érték el: **Benedek János** dr.-t ma Hajduböszörményi lelkes és hazafias polgársága kitörő lelkesedéssel újból képviselőjének megválasztotta és pedig egyhangulag.

Nem akadt ember, ki a böszörményi kormánypárt töredékének felült volna és a jelöltséget elfogadva a biztos bukásnak tette volna ki magát.

Azonban a böszörményi kormánypárt egynéhány vezetője, hogy a Tisza kegyei ben sütkérezhessen, sehogy sem nyugodott. Tiszától kért jelölést. Kapott. Egy Böszörményi Sándor nevű, volt mameluk képviselő vállalkozott nem épen jószántából, de egyenesen Tisza parancsára, hogy Benedekkel a küzdelmet felvegye.

Nem nagy kedve volt erre, amit bizonyított programbeszédében, amely alkalommal ugyanis azzal kezdte beszédét, hogy a központi szabadelvűpárt vezetőségének parancsára és utasítására vállalta el a jelöltséget.

A kipurított jelölt ur lent is járt a kerületben, a választóknak néhány ptya bankettet is adott, de látva, hogy 2300 választóból 300-nál többet aligha tud a törvény és alkotmánytípró Tisza zászlója alá toborzani, egy hét előtt visszalépett.

Egyedüli jelölt tehát Benedek János volt, kit ma nagy és leirhatatlan lelkesedéssel egyhangulag Böszörmény képviselőjének megválasztottak.

Fél kilenc órakor **Kálmán Lajos** a függetlenségi-párt elnöke értesítette Benedeket a választásról, kérve, jelenjen meg a városházán a mandátum átvétele végett.

Szőlősi Dezső debreczeni gazdálkodó ötfogata vitte Benedek Jánost a városházára.

A választók tömegesen, zászlók alatt jöttek képviselőjük elé, kit lelkesen éljenezve kísérték a városházára, hol Somossy Béla polgármester, választási elnök üdvözölte Benedeket és átadta neki a mandátumot.

Benedek rövid szavakban mondott köszönetet, kifejtve, habár ösmeretlen okból Böszörmény utolsó város volt, melyben a választás lefolyt, ő igyekezni fog, hogy a város az országban ne az utolsó legyen.

Majd a lelkesült polgársághoz intézett buzdító beszédet, kérve, hogy ezután is tartsanak ki becsületesen a függetlenségi eszmék mellett.

A városházáról a függetlenségi-körbe ment Benedek, hol a választók lelkesen ünnepelték szeretett képviselőjüket.

A körből Kálmán Lajos pártelnök vendégszerető házában gyűltek egybe Benedek János, a debreczeni vendégek, köztük dr. Bakonyi Samu képviselő.

Délben Benedek Budapestre utazott.

NAPI HÍREK.

Özv. Hegyi Mihályné végrendelete.

— febr. 2.

A jótékony, áldott lelkű uriaszony özv. Hegyi Mihályné eltemetése után általános érdeklődés tárgyát a végrendelet képezte. Mindenki kíváncsian várta a Hegyiné végrendeletének felbontását.

A végrendeletet tegnap délután bontották fel.

Hegyiné nagy vagyonát ugyszólván teljes egészében jótékony célra hagyta.

Általános örökösévé az E. M. K. Egyesületet, a Protestáns Irodalmi Társaságot és a debreceni kollégiumot tette. Ezek hármán egyenlő arányban részesülnek az örökségben olyanformán, — hogy a különféle hagyományok bevétele után megmaradt vagyon jut ezeknek.

A rokonságának — személyek szerint részletezve — 54.600 koronát hagyott. Ezen kívül a rokonságának adta a békényi határban levő 600 holdnyi följét.

A végrendelet szerint a következőképen részesülnek az egyes intézmények a Hegyiné örökségéből:

A létesítendő debreczeni egyetem 40 ezer, a kollégiumi tápiatézet 4 ezer, kollégiumi ösztöndíj 4 ezer, kollégiumi szegény tanulók segélye 4 ezer, főiskolai kántus 2 ezer, tiszántúli egyházkerület segélyalapja 4 ezer, debreczeni felsőbb leányiskola 20 ezer, országos református közalap 20 ezer, debreczeni iparos ifjaknak 1000, a Csokonai Körnek 1400, a budapesti protestáns árvaháznak 4000, az országos gazdasszonyok egyletének 1000, írók és művészek egyesületének 1000, a budapesti tud. egyetem ösztöndíjalapítványára 4000, a debreczeni önkéntes tűzoltóegyletnek 400, a Kárpátgyuleknek 400, az Emkének 2000, a szilágy-somlyói ref. egyháznak 2000, ugyanottani nőegyletnek 400 és a szegényalapra 400, a halála alkalmával a szilágy-somlyói szegények között kiosztandó 200 koronát.

Az ónodi, bolyoki és a téglási ev. ref. egyházaknak 600—600, a békényi ref. egyháznak pedig 4000 koronát hagyott.

A végrendeletet meghagyja, hogy a végrendelet végrehajtói — gróf Tisza István, Medve Kálmán és Balogh Ferencz — intézkedjenek, miszerint szépségi menházat építsenek, melynek céljaira huszezer koronát hagyományozott.

A jótetteknél nem feledkezett meg a nagy lélek semmiről. Tizenhatezer koronás

alapítványt tett arra a célra, hogy annak kamatait évenként felváltva egy szilágysági, egy szabocsi és egy debreczeni szegény leánynak adják. Ennek „menyasszonyi hozomány alap“ címet ad a végrendelet.

Az ilyenformán különböző célra adott kétszázkilencvenöt ezer kétszáz koronán kívül külön szól a végrendelet az elhunyt keresztgyermekéről is.

Végül intézkedik Hegyiné a magánpénztárában levő idegen nevekre szóló takarékkönyvekről is. Ezeket azokra hagyja, kiknek a nevére a könyveket váltotta és akik számára az összegeket elhelyezte.

A hivatalos leltározás e hónap 7-én kezdődik.

Ennek befejezte után teszik meg a végrendelet végrehajtói a szükséges intézkedéseket.

Előfizetőinkhez.

Az utóbbi napokban néhány helyről hallottunk panaszt az iránt, hogy olvasóink a „Debreczen“-t későn kapják kézhez. — Kérjük mindazokat az előfizetőket, kiknek a lap kézbesítése miatt bármiféle panaszuk van, jelentsék ezt személyesen, postán, vagy telefonon, hogy a szükséges intézkedéseket megtehessük és intézkedhessünk az iránt, hogy előfizetőink pontosan kapják a lapot.

— **Pártok számaránya.** A pártok számaránya az összes választások befejeztével a következő: megválasztottak: 163 függetlenségi, 138 szabadelvű, 24 diaszidens, 23 néppárti, 13 szász szabadelvű, 13 újpárti, 10 pártokházi, 8 nemzetiségi és 2 demokráta. Összesen 395 képviselőt. Kettős mandátum 5. Pótválasztás lesz 13 kerületben. Összesen 413.

— **A függetlenségi párt bálja.** Amint eljön a farsang, mindig várva várják Debreczen polgárcsaládai, mikor lesz már a függetlenségi párt bálja. Megjött a hír. Szép debreczeni leányok meg deli legények, nem kell soká várnunk a nagy napot. A függetlenségi és 48-as párt ez évi bálját az Arany Bika szálloda disztermében február 18-án tartja. A múlt hónap végén tartott függetlenségi körbál remekül sikerült a 48-asok győzelmének biztos tudatában. Százszorta fényesebben sikerül a 48-as pártbál most, amikor a kivívott győzelem után vígan mulathat a magyar. A 18-iki bálra, melyre több politikai kiváltság is megjelenik, a napokban már szétküldik a meghívót.

— **Thaly Kálmán kitüntetés.** A Magyar Történettudományi Társaság Thaly Kálmánt Debreczen I. kerületének tudós képviselőjét díszelnökkévé választotta meg.

— **Hitelesítő közgyűlés.** Debreczen város törvényhatósági bizottsága tegnap délután Kovács József polgármester elnöklése alatt hitelesítette a keddi városi közgyűlés jegyzőkönyvét.

— **A világitási bizottság** ma délután ülést tart. Ez lesz tulajdonképpen a januári gyűlés, miután a robbanás okozta zavarok miatt a múlt hónapban nem lehetett ülést tartani. A mai ülés tárgyát rendez ügyek képezik.

— **Elmaradt estély.** A debreczeni főiskola ifjusága — mint már jeleztük — e hónap 18., 19. és 20. napjaira Hódmezővásárhelyen nagyszabású országos egyetemi hangversenyt rendez. Mivel mindenigyekeztüket erre fordítják most a főiskola hallgatói, a 12 óra tervezett protestáns-estélyt 26-kára halasztották, mikor is az

Arany Bika szálloda disztermében rendeznek nagy protestáns estélyt.

— **Előjárósági ülés.** Ma délután tartja az ipartestületi előjáróság a havi rendes ülést, melyen a szakosztályi ügyeket intézik el. Ugyancsak a mai ülésen tárgyalja az előjáróság az ipartestület múlt évi működéséről szóló jelentést, valamint a számadást, mérleget és a költségvetést is.

— **Szabad Iskola és az ifjuság.** Ez a fiatal intézményünk csak most lett igazán fiatal. Ugy értesülünk, hogy a Szabad Iskola ügyes intézői munkatársukul szegődtek a derék hazafias és művelt főiskolai ifjuságot. Ennek pedig nagy jelentősége van. Először is világos czáfolata annak a förtelmes állításnak, hogy a ifjuság csak a obbanó frázisok iránt van érdeke, csak nemzeti ünnepeken szól a néphez, egyébként pedig nem törődik vele. — No hát, a főiskolai ifjuság megmutatja, hogy a magyar nép neveléséből, műveltségének emeléséből részt kér magának. Nem a tapsért áll ki az emelvényre, hanem a komolyan elgondolt czél elérésének reményében. A Szabad Iskola pedig lelkes, tevékeny munkatársakra tett szert akiknek több hasznát veszi sok nagyképű bácsinál. Az ifjak a legközelebbi vasárnap d. u. 3 órakor fognak a Szabad Iskolában bemutatkozni. Magyar költőink legkiv. alkotásait szavalják el. Csokonait, Vörösmartyt Petőfit, Aranyt. A múlt hetekben tudós professzorok ismertették, most a város legjobb szavalói fogják őket legjobb műveik előadásával még közelebb hozni a nép szívéhez. Ki ne halgatná szívesen Arany balladait, Petőfi honfi dalait egy-egy kitűnő recitátor ajkáról? A szabad iskolának az ügyes eszméhez gratulálunk, olvasóinknak meg azt ajánljuk, legyenek résen és vasárnap három óra előtt gondoskodjanak helyről, mert kevés dolog bizonyos, — de hogy ezuttal zsufozva lesz minden terem, arra márget lehet venni.

— **Tűz.** A Kossuth-utcán tegnap későn este Lebovics Zsigmond cipész műhelyében tűz ütött ki. A tüzet a járó keők vették észre és a tűzoltóságot értesítették. Publik Ernő vezetésével a tűzoltók hamar elfojtották a tüzet. A tűz úgy keletkezett, hogy a kályhából még este kipattant egy szikra és az ott levő forgácsot meggyújtotta. A forgács azonban csak órák múlva lobbant lángra és meggyújtotta a kis boltot.

— **Tolvaj szerelmeseik.** Erdeskes tolvajokat fedezett fel tegnap a rendőrség. Varga Róza cseléd és szeretője Sipos Károly kocsis sűrűn változtatták a szolgálati helyeiket azért, hogy az új helyeken együttesen egyik lopást a másik után kövessék el. Fürst Béla, az Ipar kávéház tulajdonosa feljelentette párnalopás miatt Varga Rózát. A megindított vizsgálat során aztán kitűnt, hogy a tolvaj leány szeretőjével a lopások egész sorozatában bűnös. A lopott tárgyakat Sinczák Józsefné névű, büntetett előéletű asszonyhoz hordták, ki segített a tolvajoknak a tárgyak értékesítésében. A rendőrség a vizsgálatot folytatja.

— **A szerelem miatt.** Lókodi Józsefet a napokban elhagyta szeretője, Hodos Eszter. Az elhagyott szerető tegnap imádoztját a Homok-utcán meglátta, amint öccsével, Lókodi Jánossal beszélt. Dühös ett és a leány felé rohant, de öccse elébe állt és csillapította. Lókodi József ekkor közeli lakására rohant és fejszével tért vissza. Mikor a magasra emelt fejszével a leányra akart sujtani, öccse a lánynak szánt csapást olyan szerencsétlenül háritotta el, hogy a leány helyett az ő jobb karját sebesítette meg Lókodi József, ki ismét útésre emelte a fejszét, de hirtelen közbelépett egy Czerebes nevű napszámos, ki a fejszét kicsavarta a feldühödött ember kezéből. Lókodi Jánost súlyos sérülésével ápolják, József bátyja ellen megindították az eljárást.

— **Halálozások.** Legutóbbi kimutatásunk óta az anyakönyvi hivatal halálozási osztályánál a következő haláleseteket jelentették be: Kovács István ev. ref. 81 éves, Kiss Péterné ev. ref. husz éves, Kardos Istvánné ev. ref. 20 éves, Meszecsán Imre gör. kath. egy hónapos, Nagy József ev. ref. 79 éves, Szász Imre ev. ref. 22 éves, Iváncsik Istvánné ev. ref. 32 éves, Bálint Imre ev. ref. négy éves, Nagy Mihály ev. ref. 81 éves, Nagy Andrásné ev. ref. 30 éves, Kardos István ev. ref. 20 éves, Szász Imre ev. ref. 22 hónapos, Arva Róza róm. kath. egy hónapos, Takács Sándor ev. ref. 79 éves, Kovács Sándorné ev. ref. 73 éves, Kegyes Ferencz ev. ref. 47 éves, özvegy Szondi Ferenczné ev. ref. 68 éves.

— **A Zion közgyűlése.** A Zion debreceni betegsegélyező egyesület 1905. évi február 5-én, délután 2 órakor az izraelita hitközség tanácstermében beszámoló és folytatólag tisztújító közgyűlést tart az előbbi napirenddel: 1. Jelentés az 1904. évi ügykezelésről. 2. Az 1904. évi zárszámadás és a számvizsgáló bizottság erre vonatkozó jelentésének meghallgatása. 3. Egy háromtagú számvizsgáló bizottság kiküldése az 1905. évre. — 4. Indítvány az orvosok választására vonatkozólag az alapszabály 45. §-ának megváltoztatása tárgyában s a választmánynak erre vonatkozó előterjesztése. 5. Elnök, alelnök, pénztáros, ellenőr, három előjárósági tag, négy betegfelügyelő és három orvos választása az 1905—1907. három évi ciklusra. Indítványok csak azon esetben tárgyalhatók, ha legalább 3 nappal a közgyűlés előtt írásban adatnak az előjárósághoz. A választási bizottság nyomban a beszámoló közgyűlés után veszi át a szavazó-lapokat.

— **Betörés.** Az éjszaka özv. Molnár Józsefné tulajdonát képező és a Jókai-utca 9. szám alatt levő szárazmalom felső ablakát eddig ismeretlen egyének betörték, azon keresztül a malomba hatoltak és onnan 120 l. köles kását elvittek. A tolvajokat a rendőrség keresi.

— **Ongyilkos sertéskereskedő.** Valamikor jómódu ember volt Czeglédi András sertéskereskedő, azonban az utóbbi időben ugyszólván teljesen tönkre ment. Csaknem buskomorra tette ez a szerencsétlen embert. Azóta elment a kedve az élettől. Tegnap délután felesége gyermekeivel elment otthonról és Czeglédi egyedül maradt otthon ese édjével, kit elküldött otthonról. Mire a cseléd visszajött, a kaput zárva találta. Gyanusnak találván a dolgot, a kerítésen keresztül hatolt az udvarba a cseléd Czeglédi anyjával együtt. Czeglédi a szoba padlóján feküdt átlőtt halantékkal. Sebéből még akkor is szivárgott a vér. Mivel még élt, azonnal orvost hívtak, ki gyógykezelés alá vette Czeglédit, de megmenteni már nem lehetett. Ma délelőtt meghalt. Levelet nagyott hátra, melyben ongyilkossága okául szomorú és nehéz anyagi helyzetét mondja.

— **Hatósági értesítés.** Egy közép sarga szőrű kores csetter vizsla találtatott, mely 8 hónapos lehet. Tulajdonosa három nap alatt annyival inkább jelentkezék a mező rendőrkapitányságnál, — mert ezen hatáidő letelte után az eb eddigi gondozója tulajdonába megyen át.

Műezzimek dala.

Hová gyaurtalp még sohse lépett,
Szent mecsetünk a hitetlenné lett.
Kincsünk kifosztva, népünk leverve,
Elhagyott minket Allan kegyelme...
Allah, — oh Allah!

Vége a sápnak, vége a kamatnak,
Oltárunkon pénzt többé nem adnak.

Uj papok jönnek, uj istent várnak,
Akit uj hittel többen imádnak.
Allah, oh Allah!

Mienk volt még nem rég is az élet,
On de a főpap szörnyen megtévedt...
Magát imádtá, ez lett a vége,
Hiába megy a Szultán elébe...
Allah, oh Allah!

Azért csak bizzunk, drága festvérek,
Ha más vallás jön, majd arra térek,
Ha más Isten jön, majd azt imádjuk.
Nincs oly kor, hogy mi hasznát le lássuk,
Allah, oh Allah!

P

TAVIRATOK.

Koalíciós kabinet névsora.

Budapest, febr. 2. Ma Budapesten szélteben kolportáltak egy koalíciós kabinet névsorát. Eszerint:

Miniszterelnök: gróf **Andrássy Gyula**;

Belügyminiszter: gróf **Apponyi Albert**;

Kereskedelmi miniszter: **Kossuth Ferencz**;

Vallásügyi: **Wlassics Gyula**;

Földmívelési: **Daranyi Ignác**;

Pénzügy: **Popovics államtitkár**;

Honvédelmi: **Rónay Horváth Jenő** nyugalmazott tábornok.

Plósz vissalépése.

Budapest, február 2. IX.—X. kerületben új választás lesz Ballagi és Plósz között, miután egyenlő szavazatot kaptak. Plósz az új választáson nem lép fel, Herczegh Ferenczet fogja ajánlani maga helyett.

Egy osztrák politikus a helyzetről.

Budapest, február 2. A „Nap“ Bécsben időző munkatársa meginterwiewolta Abrahamoviczot, az osztrák parlament egyik vezető tagját.

Az osztrák politikus sajnálja Tiszát, ki nagytalentszerű ember és aki tévedett ezuttal szándékai keresztülvitelében.

A helyzet megoldására csak egy módot ismer, ha az összes 67-es alapon álló pártok egyesülnek.

Arra a kérdésre, mit szól ahhoz, ha Kossuth jutna a kormány élére? Abrahamovitz kijelentette, hogy Kossuthot Ausztriában szeretik, tisztelik, mert mértékletet tartó, nyugodt, realis politikus, de hogy sikerülne-e neki a kormányzás, az a pártok magatartásáról is függ.

VEGYES HIREK.

* **A postások balja.** A m. kir. posta táv. altisztek és szolgák folyó hó 11-én megtartandó táncszolgalmukra már nagyobb részt szétküldték a meghívókat. Most már a buzgó postások azon fáradoznak, hogy egy minden tekintetben kellemes estélyt rendezzenek azoknak, akik őket ez alkalom-

mal jelenlétükkel megtisztelik. Különösen mint mindig, úgy ez évben is nagy sulyt fektetnek arra, hogy tánczolni és mulatni szerető ifjak kellő számban vegyenek részt ezen a mulatságon, hogy így a jelen levő hölgyek sem szórakozás sem tánczos tekintetében hiányt ne szenvedjenek. Aki ezt még ezenkívül az Auta fit könyvkötő által készített remek kivitelű és különbezárt színpadú tánczrendekkel fog meglepni a rendezőség. Ha valaki ezen estélyre még meghívót nem kapott volna, de arra igényt tart, forduljon e tekintetben bármelyik levélhordóhoz, ki azt haladéktalanul megfogja kézbesíteni.

*** Végzetes kíváncsiság.** Érdekes tárgyalás folyt le a napokban az egyik párisi bíróság előtt. Tremblay kalauz teletsege bopereite a körvonal igazgatóságát szerencsétlenül járt férjenyugdíjért. Tremblayt ugyanis egy napon a bellevelei alagútba összeroncsoitva halva találták a síneken. Mindenki azt hitte, hogy baleset áldozata, a tárgyaláson azonban kiderült, hogy a kíváncsiság ölte meg. A kalauz az alagút közelében észrevett az első osztályú kupában egy szerelmes párocskát. Mikor az alagútba érték, ellenállhatatlan kíváncsiság fogta el Tremblayt, hogy megnézzék, mit csinálnak a szerelmesek. A kocsi külső oldalán, a lépcsőkön mázva közeledett az első osztályú szecessz felé. Igaztosságában nem vette észre, hogy a másik sínen vonat jön, amely gyorsan magával ragadta és vióssággal darabokra szaggatta. A bíróság ezt megállapítva a kalauz özvegyét kérésével elutasította.

*** Férfieleány.** Berlinből jelentik: Érdekes eset foglalkoztatja most a berlini orvosok körét. A napokban egy husz éves beteg leányt hoztak az egyik klinikára, a kőről azonban az orvosi vizsgálat során kiderült, hogy — férfi. A beteg írásain mindenütt leánynak volt feltüntetve és mindig női foglalkozásai voltak. Volt szobaleány, szakácsnő, komorna és gyermekleány. Areza, termete, hangja minden leányos és csakis serkedő bajusza teszi némileg gyanusá a dolgot. A legkülönösebb azonban az esetben az, hogy az orvosoknak nem holmi csalóval van dolguk. A beteg szentül abban a hitben él, hogy leány. Igen szegénykezett, mikor női ruhája helyett férfi öltözetet adtak rá és a klinika női osztályából átvittek a férfiak közé.

*** Nincs még két millió.** A németek olyan mohón szomjuhozzák azt a dicsőséget, hogy a fővárosuknak kétmillió lakosa legyen, hogy még magukat is megezzálják ezért az illuzióért. Deczember elején ugyanis megjelent egy statisztika Berlin lakosságáról, amely szerint a német főváros népessége 374 el haladta meg a két milliót; deczember végén ez a szám 639-re szökött az új kiutalásban. Most azonban megjelent az eddigieknél telkiismeretesebb statisztika, amely konstatálja, hogy Berlin lakosainak száma még nem érte el a két milliót, hanem mindössze 1,999,194.

*** Vonat az ég bányá fölött.** Abamelek-Lazarava orosz hercegnének, Jekaterinburg mellett levő kőszénbányája, amely legnagyobb az Ural-hegységben lévő széntelepek között, lángokban áll és a tűzben tizenkét bányász és két technikus életét vesztette. A tűzveszedelmet valószínűleg a nagymennyiségben fölhalmozott szénpor öngyuladása idézte elő, s a tűz után nagy gyorsasággal terjedt el a körülbelül 25 négyzetversztynyire egész bányá területen. 5000 munkás vesztette el kenyereit a szerencsétlenség folytán. A tűz oltására természetesen gondolni sem lehet, s valószínű, hogy esztendők telnek bele, míg a milliókat érő széntelep elpusztul. Így égtek el lassu, senyvedő tűzzel hosszú esztendők alatt a Gubatin- és az Alexandrov-bányák is. Érdekes, hogy az égő bányák éppen a vasuti töltés alatt húzódnak el és most, ha vonatnak kell elrobogni a veszélyes földalatti lángtenger fölött, előbb lekap-

csolják a mozdonyt és előre küldik megpróbálni, hogy vajjon elég erős-e még a földréteg a kiégett bányá fölött, a vonat terhének megbírására. A vonatutasai azonban ennek dacára is abban a veszedelemben foregnak, hogy leszakad alattuk a föld és egyenesen belezuhannak a föld alatt égő pokolba.

*** Carnegie az amerikai magyaroknak.** A homesteadi ref. gyülekezet nemrég építette fel és szentelte fel az amerikai magyarság méltó büszkeségét képező szép templomát. Az aczékirály, kinek éppen Homestead volt első lakhelye, megemlékezett az ő városában letelepedett magyarokról és a szokásos hosszadalmas formalitásokat mellőzve, melyeket eddigél minden gyülekezettel betartott, melyeknek felorogtat ajándékozott: egy rendkívül kedves privátlevélben értesítette Harsányi Sándor lelkészt arról, hogy igen nagy örömmel ad a homesteadi ref. egyház részére 500 dollár eeglyt egy szép orgona fele költségének a fedezéséhez. Carnegie tehát maga kezdte meg az orgona alapot, egymaga annyival járulván abhoz, amennyit az egész gyülekezet buzgó áldozatkészségétől szintén méltán elvár. Az aczékirály ezzel újra megmutatta a magyarok iránti szives rokonszenvét.

A magyar írók Gorkij Maximért.

— február 2.

Az „Otthon“ írók és hírlapírók köre válaszmánya tegnap délután Rakosi Jenő elnöklettel rendkívüli gyűlést tartott, melyen tárgyalták Hevesi Józsefnek azt az indítványát, hogy a magyar írók és hírlapírók tegyenek lépéseket Gorkij Maximnak, a világirodalom egyik legfényesebb alakjának szabadon bocsájtása érdekében. A választmány az indítványhoz egyhangulag hozzájárult és elhatározta, hogy az orosz nagykövetséghez manifestumot intéz Gorkij ügyében. A manifestum szövege, amelyet Rakosi Jenő szerkesztett, a következő.

Kegyelmes uram!

Az egész művelt világot izgatva járja körül a földkereket az a hír, hogy Gorkij Maximot az Oroszországban dúló viszályok közepette elfogták. És ezt követi egy másik, egy rettentőbb, amelyben tán több az elrettentésre szánt tendenzia, mint a valóság, amely azt beszéli, hogy a helyzet Gorkij Maxim életét követeli áldozatul.

Semmi sem állhat tőlünk távolabb, mint az a szándék, hogy bárcsak hangunk felemelésével is Oroszország belső ügyeibe kívánjunk avatkozni. De a hihetetlen hírt hallva meg kell emlékeznünk arról, hogy az európai műveltség szabad terjedése és közlekedésének csodás eszközei megteremtették mintegy a nemzeti irodalomnak nemzetközi szolidaritását. Az egész művelt világ szemében és ítéletében manap Gorkij Maxim az orosz szellemnek egyik legdicsőbb kifejezése, az orosz nemzeti dicsőségnek egyik legtündöklőbb alakja.

Sem hadseregek, sem telkes diplomáciai testületek, sem vagyoni gazdagság pazar munkája a művelt világ oly mértékű érdeklődését és szimpatiaját meghódítani nem képes, amennyit szívekben, emlékekben Gorkij Maxim az oroszok számára minden nemzetek közt a világon megnyert csodálatraméltó irói adományai, költői ereje által.

Az iránta való tiszteletünk, a benne megtestestült orosz dicsőség iránt való elismerésünk benső parancsának teszünk eleget, mikor nagyméltóságodat arra kérjük, méltóztatásuk e szótzatunkat kormányához eljuttatni és egyszersmind odahatni, hogy a művelt világ hova-hamarább illetékes és hiteles megnyugtatót nyerjen arra nézve,

hogy Gorkij Maximot zsem szabadságában, sem életében veszedelem sem fenyegeti s hogy e nemes szívű, nagy tehetségű fia az orosz fajnak hova hamarabb visszaadassék isteni hivatásának.

A manifestumot az összes budapesti írók és hírlapírók aláírják.

Rémes gyilkosság.

Fejszével agyonvert bankbizományos.

Saját tudósítónktól.

— február 2.

A legnagyobb stilű büntettek között is bizonyára sokáig emlékezetes marad az a megdöbbentő, titokzatos rablógyilkosság, mely tegnap a déli órákban történt Arad legforgalmasabb helyén, a Boros Béni téren Klonda Peter aradi bankbizományost ölték meg a déletől 11 órától délután 2 óráig terjedő időközben, a legnagyobb kegyetlenséggel akként, hogy a koponyáját valóságos darabokra vagdatták fejszével. A tettes eddig ismeretlen, a borzalmas büntett körülményeiből azonban megállapítható, hogy a gyilkosság csak bosszu műve lehet.

Klondának bankképviselői üzlete volt, amelyet csak a nyáron nyitott ugyan Szatmári Dezső társaságában, de az irodája csakhamar igen keresetűvé vált, különösen akkor, midőn néhány vagyonosabb kovaszinczi polgár bevonásával részvénytársasággá alakult át. Miután váltók lebonyolításával is foglalkozott s a gyilkosság az irodahelyiségben történ nagyon plauzibilisnek látszik, hogy egy lejárt váltónak a tulajdonosa a tettes. Igen gyanus egy fekete kesztyűs „urnak“ a szereplése, akinek a felkesztyűjét meg is találták a holttest mellett. Ez az egyedüli bűnjel és semmi más adat nem áll a nyomozó hatóság rendelkezésére.

A fényes nappal elkövetett gyilkosság a legnagyobb szenzációk erejével hatott Aradon. Ugy délután fél 3 óra tájon fedezte fel a büntettet egy fiatal cselédeleány, Hitrich Mariska, aki éppen két vidéki ügyfelet kalauzolt fel az irodába. Amint a hivatalos helyiség padozatán fekvő holttestet megpillantotta, rémes sikotással rohant le az utczára s erre villámgyorsan terjedt el mindenfelé a borzalmas eset híre. Pár percz múlva már hatalmas tömeg verődött össze a ház előtt, mely Szeleéné tulajdona és a Széchenyi-gözmalommal szemben áll s csakhamar megjelentek a hatóság kiküldöttei is.

Különös tendenciája a végzetnek, hogy éppen ezt a sokat emlegetett Szelleházat tette egy sötét tragikumú büntett szí helyévé. Ehhez fogható vakmerő gyilkosság az utóbbi években nem fordult elő Arad bűnkronikájában. Hallatlan és végtelenül elszomorító dolog, hogy egy modern város kellő közepén, a lüktető éle erős forгатásában a bűnnek ilyen hekatombát áldozhasson az állati szenvedély, vagy a megfontol: gonoszság.

Az orosz forradalom.

február 2.

Csak Oroszország belsejéből érkeznek megnyugtatóbb hírek, amelyek szerint az utolsó huszonnégy órában a sztrájkoló nagy része ismét munkába állott s a katonaság és sztrájkoló között csak csekélyebb összeütközések fordultak elő. Orosz-Lengyelországból ellenben nagyon riasztó jelentéseket kapunk. Ott a véres összeütközések szinte óránként ismétlődnek s a sztrájk nyomában a forrongás mind nagyobb mérvet ölt. Valószínű, hogy Oroszország belsejében sem javult még a helyzet annyira, ahogyan azt az orosz hivatalos táviró világgá

kürtöli, de megbízható híreket onnan nehezebben kapunk, mint Lengyelországból, mert ott a cenzúra önkénye hatalmasabb, mint itt, amennyiben Lengyelország sokkal közelebb van a művelt nyugathoz, s onnan cenzúra dacára is kiszivároga a valóság.

A helyzet Varsóban.

A Varsavszki Vjednik írja: jan. 27 én a helyi gyári munkások a rendes időben állottak munkába, de reggel 7 órakor néhány üzemben ismét abbahagyták a munkát. A sztrájkolók ekkor zárt csoportokban kezdtek más gyárakba behatolni. — Főlszólításokra azonnal abbahagyták a munkát. A munkásokat katonákkal pótolták. A békés polgárság körében a fenyegető sztrájk híre ijedséget keltett, mert élelmiszer és vízhiánytól tartottak. Hus-, kenyér-, víz és szénkészleteket halmoznak fel. Pékboltokat vevők ostromolták. A készletben levő régibb kenyér is gyorsan elkelt. Az utcán megtámadtak két kenyeres kocsit és azokat teljesen kifosztották. Délután 3 órakor a legtöbb gyárban és műhelyben abbahagyták a munkát és a munkások nagy csoportokban vonultak végig az utcákon. A rendőrség kívül helyőrséget is használtak a rend fenntartására. Délután 4 órakor mintegy ezer munkás gyűlt össze a Voronya-uton. A tömegből követeket dobáltak és lövöldöztek a rendőrségre. A rendőrség kénytelen volt néhány lövést tenni és két sztrájkolót megölt. Amidőn a katonaság kivonult, szétszórta a tömeget.

Este 6 órakor a rendzavarók behatoltak Kolovnia-ut két pálincás boltjába, hol pálincát és pénzt raboltak.

Tizennyolczat letartóztattak. Délután a sztrájkolók különböző nyomdákba mentek, hol kényszerítették a szedőket a munka abbahagyására, miért is másnap több lap nem jelent meg. 27-én Varsóban 15.000 munkás sztrájkolt. Este 10 óra körül a munkáscsoportok lassanként szétszórtak. Másnap reggel egy idős özvegyben viselkedett a tömeg a katonaság láttára. Este 6 órakor újabb zavargások voltak. Szenesboltokat fosztottak ki. Délután a rendzavarók száma még nagyobb volt és a kihágások is súlyosabb természetűek. A lovasut kocsiját feltartóztatták, bezúrták az ablakait és az utasokat kiszállásra kényszerítették. Később különböző pálincásboltokat fosztottak ki, néhányat fel is gyújtottak. 22 boltot kiraboltak és hetet felgyújtottak. A katonaság közeledésekor a rendzavarók nagy része elmenekült. Az ellenállókat fegyverrel verték szét. Egy ponton a tömeg fegyveresen ellenállt és összetűzet adott a katonaságra. Este hét órakor torlaszokat emeltek ládákból és lövöldöztek a katonaságra, de innen is szétverték őket. Az estszürkületben a zavar a rosszul világított utcákon még nagyobb volt. A tömeg a boltosok kirakatait bevverte és kiszorta az árukat. A zavarók közt nők és gyermekek is voltak szákkal, hogy a rabolt tárgyakat elhurcolják. Még a katonaság érkezése előtt fosztották ki a fegyverboltokat. Hat fűtezőt pusztítottak ki a nagyobb üzleteket, kisebb üzleteket pedig négy utcában. Most már nyugalom van és a munkát ismét megkezdtek.

REGÉNYCSARNOK.

Az igazi bűnös.

Irta: **Timár Szaniszló.**

(Vége.)

Az ezüst galléros egyszerre saját tengelye körül fordult meg. Egy kis pálczát tartott a kezében; azt leejtette. Azután fölvetette és megint leejtette. S mikor ujra fölvette, egy sarokba hajította. Ránézett a

gyerekre és le nem vette róla a szemét. Most vette észre, hogy a gyerek szép. Lelkes, nagy kék szemében oly szelid tűz égett, arczán sok intelligencia, homlokán elszántság. A szigorú férfi megmarkolta saját kabátját a mellén, mintha fojtogatta volna valami.

— Hagyja itt a fiut — fordult fojtott hangon a rendőrhöz — majd én végzek vele.

— Igenis, instálom — szólt a rendőr. Szalutált és eltávozott.

Az ezüst galléros megvárta, míg az ajtó becsukódik. Azután odarohant a gyermekhez, aki azt gondolta, hogy most mindjárt széttépik. Meg is volt ijedve nagyon, de hogyan bámult, amikor az ezüst galléros ur felkapta, a mellére szorította és több mint huszonöt csókot nyomott az ajkára, arczára, homlokára.

Gyuszi, aki igen eszes fiu volt és hamar beelátott a dolgok velejébe, tisztában volt azzal, hogy az ezüst galléros ur meg van bolondulva. De ettől a bolondságtól nem félt, mert remélte, hogy most már hazabocsátják.

Sokáig tartott míg a férfi lecsillapult, legalább annyira, hogy tovább beszélhetett.

— Hát az apád hol van? — kérdezte végre.

— Nem tudom. Anyám nem beszél róla. Csak ha imádkozunk — a Mariskával, mindig azt is mondjuk: Isten áldja meg apánkat.

A Gyuszi gyerek megint megjött, azt híven, hogy bolondot mondott. Mert a férfi most már maga ellen lázadt. A maga ruháját tépte, haját megmarkolta, mint aki kétségbeesik. Beszélt össze-vissza artikulált és artikulálatlan hangokon, mint az eszeveszett föl-alá járt, de a gyerek kezét egy pillanatra sem bocsátotta el.

— Ha imádkoztatja a gyerekeket értem, nem tehetette azt, amivel gyanusítottam — tört ki melléből a szó — hisz akkor én vagyok a gonosztevő. Én vagyok az, aki ezt a szegény gyereket erre a sorsra juttattam. Én vagyok a bűnös, nem te! Hisz meg sem ismertelek?

— Nem, nem — erőitgette a fiu én loptam a koronát. Most is itt van a zsebemben. Elfelejtették elvenni tőlem. Azért akarok hazamenni, hogy az orvos-ságot megcsináltassam a Mariskának.

A szigorú ezüst galléros az ölébe ültette a fiut és hosszan a szemébe nézett. Gyuszi még mindig nem értette, mi lakozik ebben az emberben. Elcsévegett a férfival s megoldódott a nyelve. Mint a pacsirta-dal, úgy hatott a férfi lelkére a gyermek csicsérgése. Elmondott mindent, ami „odahaza“ történt. Hogyan dolgozott értük az anya, hogyan éheztek együtt, ha nem volt kenyér a háznál. Hogyan jutott a gyerek arra a gondolatra, hogy lopjon. Mindent, mindent. S csak azon tűnődött, hogy egy elhagyott asszony ily megpróbáltatás után képes-e a bocsánatra?...

S félórára azután egy bérkocsi robogott az utcán. Benne az ezüst galléros ur az utcái tolvajfiuval az ölében. S az ezüst galléros ott is azon tűnődött, hogy egy ártatlanul meggyanusított, elhagyott asszony a megtérő bűnösnek meg tud-e bocsátani?...

Idegbajosoknak

igen ajánlatos, hogy a 20 év óta bevezetett és talán ok, gyororó orvosok és a közönség által mind nagyobb és nagyobb körben alkalmazott gyógy-móddal, mely csapán külső mosásból áll, általában olcsó és meglepő hatásu, megismerkedjenek. Kéjje ön a 26 kiadásban megjelenő műveket Weisman Romától:

„Az idegbetegségekről és a szelítésről,“ mely dr. R. thschnek V. Emil gyógyszerárban ingyen kapható.

M. A. Vasutak menetrendje

1904. évi okt. hó 1-től.

Debreczenből tudul:	idő ó.	p.
Budapest felé (vegyesvonat)	d. u.	3 39
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 18
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel	8 57
Budapest-Nagyvárad felé.	d. u.	12 07
Budapest-Nagyvárad felé.	este	10 31
P.-Ladány Nagyv. felé minden kedd.	d. e.	11 12
Csak P.-Ladányig	este	8 10
Csak P.-Ladányig motor menet	reggel	5 08
Szatmár-Máramarossziget felé	d. u.	3 56
Csak Szatmárig (gyorsvonat)	este	6 41
Csak Szatmárig (teher v. szem.-száll. v.)	este	7 58
Szatmár-Máramarossziget felé	éjjel	2 50
Szatmár-Máramarossziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 07
Csak Szatmárig	reggel	5 19
Miskolc-Kassa felé	reggel	8 13
Miskolc-Kassa felé	este	6 56
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4 11
Csak Nyiregyházig.	d. u.	2 10
m. áll. vasutól	reggel	5 35
vásártérről	reggel	5 44
m. áll. vasutól	d. e.	8 09
vásártérről	"	8 16
m. áll. vasutól	"	11 07
vásártérről	"	11 16
B.-Sz. Mihály felé	m. áll. vasutól	d. u. 12 11
vásártérről	"	12 21
m. áll. vasutól	"	4 25
vásártérről	"	4 38
m. áll. vasutól	este	6 46
vásártérről	"	6 58
Füzes-Abony felé m. áll. vasutól	reggel	4 36
Füzes-Abony felé vásártérről	"	4 56
Óhat-Kócs-Polgár felé m. áll. vasutól	d. u.	4 49
Óhat-Kócs-Polgár felé vásártérről	"	4 28
Derecske-Nagy-Léta felé	reggel	9 35
Derecske-Nagy-Léta felé	"	4 31

Budapestre érkezik:

A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 07 p.-kor induló sz.-v.	este	6 40
Az este 10 óra 31 p.-kor induló sz.-v.	reggel	5 45
A délután 4 ó. 16 p.-kor induló gyorsv.	este	9 35

Budapestről Debreczenbe indul:

A délután 12 ó. 6 p.-kor érkező gyorsv.	reggel	7 25
A délután 3 ó. 29 p.-kor érkező szem.-v.	"	9 —
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gyorsvonat	d. u.	2 —
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szem.-v.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szem.-v.	"	9 15
P.-Ladányig gyorsvonat átszállítással	d. u.	12 03

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől (gyorsvonat)	d. u.	3 29
Budapest-Nagyvárad felől	este	6 26
Budapest-Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éjjel	2 24
Budapest-Nagyvárad felől	d. u.	2 15
Csak P.-Ladánytól	reggel	7 45
Csak P.-Ladánytól motor menet	"	5 08
Kolozsvár-Nagyvárad felől	"	7 26
Csak Szatmár felől (gyorsvonat)	"	8 46
Csak Szatmár felől	d. e.	11 37
Csak Máramarossziget felől (gyorsvonat)	d. u.	3 55
Csak Máramarossziget felől	este	10 11
Máramarossziget-Szatmár felől	"	6 40
Csak Szatmár felől	reggel	7 30
Kassa-Miskolc felől	d. e.	1 31
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	este	7 50
Kassa-Miskolc felől	d. u.	8 48
Csak Nyiregyháza felől	reggel	7 33
vásártérről	reggel	7 33
m. áll. vasútra	"	7 40
vásártérről	d. e.	11 13
m. áll. vasútra	"	11 23
vásártérről	d. u.	1 45
m. áll. vasútra	"	1 52
vásártérről	"	3 27
m. áll. vasútra	"	3 34
vásártérről	este	6 05
m. áll. vasútra	"	6 12
vásártérről	"	9 50
m. áll. vasútra	"	9 57
Füzes-Abony felől vásártérről	d. u.	3 34
Füzes-Abony felől m. áll. vasútra	"	5 35
Óhat-Kócs-Polgár felől vásártérről	reggel	7 44
Óhat-Kócs-Polgár felől m. áll. vasútra	reggel	7 54
Derecske-Nagy-Léta felől	"	7 75
Derecske-Nagy-Léta felől	d. u.	8 13

A Debreceni hitelbank

Részvénytársaság
folyó évi február hó 1-én
megkezdte működését.

Kölcsönöket nyújt:

váltókra, kölcsönveve re, érték-
papírokra, árukra.

Óvadékkölcsönöket ad:

bérlőknek és vállalkozóknak.

Jelzálog- és törlesztéses

(imo tizézes) kölcsönöket engedé-
lyez földhivtekokra és házak a
legkedve oba feltételek melletti.

Elfogad betéteket

betéti könyvecskére és folyószá-
mlára a legmagasabb napi kamattal
melletti kamatozás vegett.

Vesz és elad:

mind nemzeti értékpapírt és érczpenzt,
és más értéket.

Elfogad megbízásokat

nyilvános vásárlásra vagy eladására és
minden a bankszékében vágó ügy-
letek kérésére.

Üzleti helyiség: Széchenyi-utca

1. sz. I. emelet.

Az igazgatóság.

Hirlapelárusítók

felvétetnek

a „Debreczen” elárusítására

városi nyomdában,

városház, keresztépület.

Alkalmi vétel folytán

amíg a készletből tart — az alanti bámu-
latos olcsó árban ajánljuk a következőket:

Egész finom férfi ingek 1 forint 10 krtól.

Férfi és női kalapok 80 krtól.

Női, férfi és gyermek meleg öltő ruhák
45 krtól.

Gyönyörű téli és nyári blouzok, alsó és
felső ruhák, kosztümök, miederek, női és férfi
bőrkezttyük, 80 krtól.

Kitűnő minőségű férfi és női czlópók, sár-
czlópók (kalosnik) eddig még nemlétezett olcsó
árakon.

Valódi vászon női fehéreművek fél áron
Gallér 10 kr., kézelő 15 kr.

Székely Jenő és Tsa utóda.

Piacz-utca 48.

1 liter

Borhegyi borvíz

8 krajczár,
mely kitűnő, üdítő egészséges
ital, kapható

Máyer Jenőnél

előbb
Geréby Fülöp utóda Debreczen.
Üveg betét 4 krajczár.

Az általánosan elismert kitűnő

Mohai Ágnes

természetes magyar ásványvíz
mely a külföldi Gies-hüblit legjobban
pótolja, főraktára:

MÁYER JENŐ

fűszer- és csemegé üzletében.
Debreczen, Piacz- és Széchenyi-
utca sarok.

1 literes üveg 19 kr.
1/2 „ „ 13 „
mélyen leszállított áron kapható.

Védjegy: „Horgony”.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótléka

egy régiónek bizonyult háziszser, mely már
több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító
szernek bizonyult közszenyénél, eszűnát és
meghűléseknel bedőresólesképpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok
miatt bevasárláskor óvatosak legyünk és csak
olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony”
védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott
dobozba van csomagolva. Ára üvegekben
80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és ügyszólón
minden gyógyszerertárban kapható. — Főraktár:
Török József gyógyszerésznél, Budapeston.
Richter gyógyszerertára
az „Arany Oroszlánhoz”, Prágában.
Ellenjavallat: ócsu. Mindennapi széküdes.

Hirlap-
elárusítók
felvétetnek
a „Debreczen”
elárusítására
a városi
nyomdában.
Városház,
keresztépület.

A NAP

POLITIKAI NAPILAP

kora reggel, valamennyi napi-
lap megelőzésével, érkezik az
összes vidéki városokba.

Hazafiság!
Emberszeretet
Műveltség!!
Teljes politikai
függetlenség!!
Önálló
vámterület!
Magyar ipar!

Magyarság!
Demokrácia!
Szabadság!
Harc a párt-
uralom ellen.
Harc az erő-
szak ellen.
Kitűnő értesülések.
Modern, friss,
elmés ujság!!

A NAP

A legnépszerűbb és a
legolcsóbb ellenzéki lap.
FELELŐS SZERKESZTŐ:
BRAUN SÁNDOR.
POMUNKATÁRSÁK:
ABRÁNYI EMIL,
dr. VÁZSONYI VILMOS.

Egy szám 2 kr.
= ára = 2 kr.

Előfizetés:
Egy hónapra 1 K 40 f
Negyedévre 4 K — f
Kiadóhivatal: Rökk Szilárd-u. 9.

Bizunk a közönségben. • A közönség bizzék bennünk.
Tessék mutatványszámot kérni!
Tessék előfizetni! Tessék előfizetni!